

[Justitsministeren]

om i den sag, der vedrører bl.a. Helsingør. Der er tale om, at man undersøger forretningsmetoder hos et firma set i relation til firmaets kunder, undersøger forretningsmetoder hos et firma, der årligt indgår kontrakter med det offentlige på – hvis jeg ikke husker meget fejl – flere hundrede millioner kroner. Når det er tilfældet, er det vel ikke uden interesse at få konstateret, om disse forretningsmæssige metoder på den ene eller anden side indebærer overtrædelse af straffeloven. Så kan man diskutere, om det skal være af bagmandspolitiet eller af det lokale politi. Hvis man har en formodning om, at det er flere steder – måske adskillige steder – at der er foregået ting, som bør belyses nærmere, kan det være rimeligt, at starten foretages fra centralt hold og måske gennemføres dér, hvorefter man tager stilling til, om man skal køre videre lokalt. Det er baggrunden for, at statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet i samarbejde med de regionale statsadvokater har besluttet, at dette var en rimelig start på sagen. Det har jeg som sagt ikke noget grundlag for at kritisere.

Jeg har allerede sagt, at der bliver kigget på lovgivningen. Det er statsadvokaten selv, der har ønsket dette med regnskabsførelsen dyrket, og det bliver dyrket. Jeg har ikke mødt ønsket om en generel bagmandspolitiparagraf, som vi drøftede i sin tid. Som jeg sagde før, er der store sager på vej i byretten, og det tyder på, at der er et grundlag, det er rimeligt at arbejde på.

Dermed tror jeg også, at jeg har svaret på hr. Knud Linds spørgsmål.

Hr. Hagen Hagensen spurgte, om det med den måde, hvorpå sagen er startet, ikke havde været rimeligt, om statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet ventede med at udtale sig, indtil undersøgelserne var afsluttet fra centralt hold og var overgået til de lokale. Det er selvfølgelig svært at tage stilling til – så meget er jeg ikke inde i sagen – men jeg er helt sikker på, at en undersøgelse af den karakter med den interesse, Ålborgsagerne har haft, ikke kunne gennemføres ret mange dage, uden at der ville blive offentlighed omkring den. Jeg er ret sikker på, at man ikke kunne køre en sådan sag hemmeligt i flere måneder.

Wilhelm (VS):

449 Ft

Jeg har ikke påstået og vil ikke påstå, at bagmandspolitiet ikke foretager sig noget, men det indtryk, jeg synes man får, er, at man lægger vægten over på arbejdsopgaver, som eksisterede for politiet, før bagmandspolitiet blev oprettet, mens det kniber gevaldigt med at få rørt ved de ting, som var udgangspunktet for bagmandspolitiets oprettelse, nemlig Grellrapportens påvisning af, at de skattemæssige og de erhvervslovgivningsmæssige forhold er blevet så komplicerede, at der var et helt nyt område for kriminalitet, der krævede en særlig indsigt. Det var disse områder, de særlig samfundsskadelige transaktioner, som bagmandspolitiet blev oprettet til at tage sig af. Jeg tror, at den forskydning af opgaverne over til mere traditionelle ting har at gøre med en dyb frustration over, at man ikke kan komme nogen vegne med de sager. Det er vanskeligt for mig at påvise, eftersom vi er blevet nægtet indsigt i de ting. Jeg bad i 1979 ministerens forgænger, om vi kunne få en rapport om, i hvilke tilfælde §§ 300 a, b og c overhovedet har hjulpet bagmandspolitiet, og hvilke sager der har været, hvor den foreslåede paragraf 300 d, som folketetinget ikke vedtog, ville have hjulpet, men hvor man nu havde måttet opgive sagen på grund af en sådan manglende bemyndigelse.

Da jeg i 1975 stillede det tilsvarende spørgsmål, fik vi en udmærket gennemgang på næsten 30 sider fra statsadvokat Grell, der var en hel lille håndbog i økonomisk kriminalitet, til orientering for folketetinget. Men da jeg spurgte om erfaringerne med fire års praksis med den lovgivning fra 1975, blev vi nægtet disse oplysninger.

Jeg vil derfor gerne til sidst spørge ministeren, om han vil give tilsagn om, at vi kan få en sådan grundig rapport svarende til 1975-rapporten om bagmandspolitiets erfaringer med §§ 300 a, 300 b og 300 c og mangelen på § 300 d.

Justitsministeren (Ole Espersen):

Jeg foretrækker i og for sig, at bagmandspolitiet arbejder med efterforskninger i stedet for at sidde og lave statistikker for at se, hvordan retsstillingen havde været, hvis man havde haft en anden paragraf end den, man har. Men er det oplysninger, der kan gives, uden at det kræver en urimelig arbejdsindsats, vil jeg da meget gerne medvirke til det.